

הדלקת נרות	מוצאי שבת	מוצ"ש ר"ת
תל אביב	19:19	20:18
ירושלים	19:16	20:21
חיפה	19:19	20:03

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

ה' אב תשע"ז ♦ גליון 2 ♦ פרשת דברים

הרב דניאל זר שליט"א

לקב"ה אין בית

על מה אנו צריכים לבכות בט' באב אם יש לנו בתים, כסף ומדינה בטוחה?

עת רצון מיוחדת!

יום תשעה באב, הוא יום בו אנו מגיעים לבית הכנסת, יושבים על הארץ, ומקוננים שעות ארוכות על צער השכינה והגלות הארוכה. אך בחיקו של יום, טמונה עת רצון מיוחדת ונדירה שכדאי להכירה, ולנצל אותה היטב: בזמן בו אנו יושבים ומקוננים על צער השכינה, מתרחש חיבור חזק ואיתן במיוחד עם אבינו שבשמים. העובדה כי אנו זונחים את כל עיסוקינו ומייחדים את זמננו להצטער ולבכות על בית המקדש ששם והגלות הנוראית המתמשכת, יוצרת רגעי חיבור עוצמתיים במיוחד עם אבינו שבשמים, ואת הרגעים האלה יש לנצל, לשמור ולייקר...

וכן חושף הרה"ק רבי פנחס מקורייץ ז"ע סגולה יקרה ונדירה: מתוך החיבור העוצמתי של הכאב - ניתן לפעול ישועות גדולות, ניתן לשפוך את הלב ולפעול ישועות נשגבות, אשר אי אפשר לזכות בהן באף זמן אחר כמו בעת החיבור הזה. אך מי שלא נזהר ברגעים היקרים הללו, ואינו מצטער וכואב עם אבא שבשמים - כמה הוא מפסיד וכמה הדבר מסוכן, לקחת את רגע החיבור עם אבא שבשמים ולהשליכו ככלי אין חפץ בו...

בסכנה רוחנית נוראה ואיומה, יותר גרוע מהשואה, בשואה הרגו את הגוף ופה שורפים נשמות, ילדים נשרפים לנו בידיים, בתי ספר חילוניים לא שבת, לא תפילין ולא ציצית, מצווה ללכת להציל ילד ילד, כל אחד כמה שביכולתו, ללכת ולהשפיע על הקרובים, הידידים והחברים, אנחנו נמצאים ברגעים האחרונים, אין לי ספק, כל הסימנים מראים שהמשיח בדלת. כמו שאומרת הגמרא בסוף מסכת סוטה, אחד מהסימנים שהמשיח בפתח: "חכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו" כלומר שהחרדים יהיו נמאסים ושנואים על אנשים. וכן אומר הגמרא סוף מסכת כתובות: "דור שבן דוד בא קטגוריה בתלמידי חכמים", אומר רש"י הקדוש, הרבה משטינים ומלמדי חובה יקומו עליהם.

אומרת הגמרא, תדע לך, קרוב לגאולה יקומו הרבה משטינים ומלמדי חובה יקומו בתלמידי חכמים ולא סתם תלמידי חכמים אלא גדולי הדור, הסתה חמורה עד כדי כך שאדם רוצה ללכת לרצוח, הסתה פרוצה ימים ולילות של התקשורת. אבל עם ישראל "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ", זה הסגולה של עם ישראל כמה שנלחמים לעקור תורה הם יותר מתנבים, יותר מגדילים תורה! אנחנו צריכים להתחזק יותר ויותר בתורה ויראת שמים ובדקדוק ההלכה קלה כבחמורה.

איזה גלויות עברנו, איזה אינוקויזיציות עברנו, איזה מסעי צלב עברנו ועם ישראל שועט ודוהר קדימה, לא עצרו אותו מסעי צלב, לא עצרו אותו רדיפות, ולא שום דבר, עם ישראל דוהר קדימה עם השבת והתפילין קדימה קדימה, שואה לא עצרה אותנו ואנו דוהרים קדימה, אין כוח בעולם שיכול לעצור את בורא העולם. אבל צריכים לדעת יש לנו אחים ואחיות ה' ירחם תינוקות שנשבו שלא יודעים בין ימינם לשמאלם, זה התפקיד שלנו היום להאיר להם את העיניים, להתקרב לתורה ויראת שמים ולהתקרב לבורא עולם.

אדם חי את חייו, יש לו בית, יש לו כסף, יש לו הכל, הוא מרגיש ברוך ה' אני מסודר. אבל בואו נשאל את עצמנו איפה השכינה נמצאת, על זה היה דוה לבנו ועל אלה חשכו עינינו, על הר ציון ששם שועלים הלכו בו. איזה צער יש לה' יתברך, שתי בתי מקדש נחרבו באותו יום, כמה צרות היו לעם ישראל בגלויות, יום תשעה באב איזה צרות, איזה אסונות, וכל זה על חטא המרגלים שבכו באותו יום, צריכים לשבת ולבכות ולעשות תשובה, אני אמרתי לא פעם ולא פעמיים מעל שישם שנה עובדים עלינו במדינה הזאת מרמים אותנו ומשקרים אותנו, מאז שקמה המדינה ניתקו אותנו מזרם התורה הקדושה, הקימו בתי ספר חילוניים והורידו לאנשים זקנים ופאות, אמרו להם שראש הממשלה אני לא רוצה להזכיר את השם שלו, שהיה זה המשיח בר מינן מה עשו לנו, אין בתי מדרשות, לא בית כנסיות ולא שום דבר.

ביום תשעה באב אנו צריכים לבכות מה עשו מהבנים ומהבנות, איפה הבנים והבנות שלנו זרוקים היום, שירימו ידיים ויגידו טעינו, רמסו את התורה ועקרו את התורה מישראל, מיליון ורבע ילדים בבתי ספר חילוניים, לא שבת ולא תפילין, לא ציצית, לא יודעים מה זה שמע ישראל, מי חלם שנערים ירצחו. בהודו זרוקים עשרת אלפים נערים אם לא יותר, ברחבי העולם מה קורה, בתי כלא מפוצצים, איזה בתים הרוסים... במקום להגיד "טעינו" מה הם עושים? כל היום מתקיפים את החרדים: למה חרדים לא עומדים בצפירה? מה הם רוצים מאיתנו בכלל? הרי בשואה הלכו גדולי תורה, אירות תורה הלכו בשואה, מי הלך בשואה? רובם חרדים היו, רובם גדולי תורה, כל הזמן נלחמים בשיבות, פתאום מפריע להם החרדים? הכל צביעות, הכל שקר, הכל רמאות, הם עמי ארצות הרי, מה הם מבינים מדוע היה שואה, גלגולי נשמות, ביטול גזרות, על מה אתם מדברים אלא הם רק מחפשים איך לגנוח את עולם התורה, איך להילחם בעולם התורה, כל מילה עם זכויות מגדלת אבל לא יעזור להם, על אפם וחמתם כוח התורה ילך ויגדל ויתעצם וימלא כל הארץ כבודו.

אנחנו צריכים לדעת אסור לנו להיות שאננים, עם ישראל

מתוך דרשתו השבועית של הרב דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

רגע חושבים
עמוד 4

הלכות תשעה באב
עמוד 3

פרשת השבוע
עמוד 3

סיפורים מהחיים
עמוד 2

הבה נכיר בערך של שעות הקניות, הבה ננצל כראוי לפתוח את הלב ולהקיש על שערי שמים, לפעול ישועות לעצמנו ובעיקר - להחיש את הגאולה וישועות עם ישראל!

'ממש לא', השיב הבחור בעיניים נוצצות. 'שעתיים של טיפול ללא ציצית זה להפסיד שעתיים מניות שכר בשמים. לא ממש כדאי... כשאני מחכה לרופא אני נשאר עם הציצית, ואם יסכים לאשר – אוכל להישאר כך לכל אורך הטיפול כשאני לבוש בציצית. כשאני לבוש בציצית יש לי שמירה משמים ברוחניות ובגשמיות, לא פשוט לוותר על 'מאבטח' כזה...'

'ניחא', הסכימה האחות, והבחור יצא לחדר ההמתנה. כעבור שעה וחצי, אכן נראתה דמותו של הפרופסור בפתח המסדרון הארוך, ומיועדנו הבחור ניגש לשאול אותו אם משהו השתנה, או שהוא יכול להמשיך לעבור את הטיפול לבוש בציצית.

'בוודאי', אמר הפרופסור, שעוד זכר את המטופל בעל השאלה המפתיעה של הציצית. 'חכה רגע', אמר הפרופסור, 'אני אכנס לאחות ואסביר לה שזה חשוב לך, והיא מיד תסכים. תמתין כאן דקה בבקשה... סיים, ונבלע מבעד לזרוע התכלת בכניסה לעמדת האחיות...'

הבחור נותר על כסאות ההמתנה, אך דקה ועוד דקה חולפות, והרופא לא יוצא. לרגע חשב כי אולי יצא מדלת צדדית, ושכח בכלל מקומו ומהשאלה החשובה. אלא שגם האחיות לא יצאו, ותור הממתנים הלך והתארך, ואיש אינו יוצא...

רק כעבור שעה ארוכה, יצא הפרופסור ופניו חמורות סבר. מצחו היה חרוש קמטים, וניכר כי עבר טראומה קטנה כלשהי בתוך עמדת האחיות. הפרופסור לא האריך בדיבורים, עקף את תור הממתנים, וניגש מיד לבחור:

'הציצית שלך הצילה את חיך!'

הבחור היה בהלם. הוא ידע כי התעקש ללבוש ציצית בעת הטיפול, אך לא הבין את פשרם של דברים. מה להתעקשותו על הציצית ולהצלת חייו? למה מתכוון הרופא בדבריו? ובכלל, מה פשר ההתעכבות הארוכה בעמדת האחיות?

הפרופסור נשם עמוקות, והסביר: 'לא בחינם דרשה האחות שתסיר את הציצית. אילו היית בא לבצע את הטיפול השגרתי – גם היא יודעת שהיית יכול להחליף לבגד ציצית סטרילי ודי בזה. אלא שהיא טעתה, וחשבה שיש להזריק במקום אחר ובצורה שונה, חומר דומה בצבעו ובשמו אך שונה במהותו, ולכן ביקשה שתוריד את הציצית...'

עיניו של הבחור נקרו בתדהמה, והרופא המשיך: 'לו לא היית מתעקש על הציצית, הטיפול כבר היה מאחורין, אך גם אתה כבר לא היית בין החיים חלילה. זהו חומר מסוכן לאדם במצבך, ובסוג המחס שהכנה עבורך, ובמיקום בו רצתה להזריק – גם אם היינו תופסים את הטעות כמה דקות אחרי – כבר לא היה את מי להציל...'

בזכות התעקשותך ללבוש ציצית, בגלל שהעדפת להמתין לקבל את אישורי ללבוש ציצית בעת הטיפול, הוצרתי להיכנס לעמדה, ולהבין למה היא איתנה בדעתה. כך תפסתי את הטעות, הבנתי את המחדל, וחיך היו לך לשלל' - - -

הרופא סיים את ההסבר, ועיניו של הבחור ברקו, האירו באור יקר. 'הציצית שומרת עלי', הרהר הבחור במה שאמר לאחות, 'ואפילו לא ידעתי עד כמה...'

עם פרסום הסיפור, נודע כי אותו בחור הבריא לחלוטין, באופן שהדהים את הרופאים המטפלים בו. אך מעבר לכך שהוא קרה באמת ופרטי גיבורי ידועים, הוא פותח צוהר למשהו שאיננו מכירים או יכולים לדעת. אנחנו לובשים ציצית, מין פעולה יומיומית שכזו. קמים בבוקר, לובשים ציצית, הולכים עמה כל היום, וזהו.

מכמה מחטים לא נכונות היא מצילה אותנו? כמה דקירות לב, כאבי נפש, אכזבות חיים, נזקי גוף, הפסדים, צער ועגמת נפש היא מונעת מעלינו? כמה אנו מרויחים ככה 'על הדך', בעולם הזה, שמירה עליונה יקרה מפז ברוחניות ובגשמיות. סייעתא דשמיא צמודה, הצלחה ושגשוג – הכל מגיע בכנפי הציצית, טמון בין ארבע הכנפות והחוטים המשתלשלים?

איננו יודעים. לעולם לא נוכל לדעת. רק בפעם הבאה שמאוד חם, כשחוזרים הבית והציצית סחוטה מזיעה, כשנקרעו כמה חוטים והציצית כשרה אך רק בדיעבד – נתפוס את החוטים היקרים, נחבקם בחום ונאמץ אותם אל לבנו. לא נתפשר על פחות מציצית מהודרת, אין לנו מושג כמה אנו מרויחים ממנה...

סיפור לשבת

הרב אשר קאלסקי

ציצית - בגד החיים

כיצד יכולה מצוות ציצית להציל חיים?

הוא היה בחור צעיר לימים ורך בשנים. כבן שש עשרה היה, בשעה שישב בחדר הפרופסור בפנים נפולות, ושמע את הבשורה הקשה בחייו... לא קל לבחור צעיר לשמוע את הפרופסור קובע נחרצות, כי רק טיפול ארוך טווח, מורכב ומסובך, יכול להציל את מצבו הבריאותי הקשה והמסובך. 'שנה שלימה', שלוש פעמים בשבוע תבוא כאן למחלקה לשעתיים. אחרי כמה חודשים נבדוק אם יש שיפור... אמר הרופא בקול מונוטוני, והנחית סלע ענק על לב הבחור...

רגע לפני שיצא מהחדר, היה חשוב לו לשאול את הרופא שאלה נוספת, שהדהימה את הרופא:

'אפשר לעבור את הטיפול כשאני לבוש בציצית?'

הרופא היה המום מהשאלה, והביט בו בעיניים קרועות לרווחה. שאלות רבות ומשונות שואלים מטופלים אחרי שמיעת בשורות קשות, אך כזו שאלה מעולם לא נשאל... לנוכח הלם הרופא, חזר הבחור ופירט:

'ראה נא, אדוני הפרופסור. קיבלתי על עצמי לא להסיר מעלי את בגד הציצית, אלא במקרי חירום ממש. כשלמדתי הלכות ציצית גיליתי, כי המצוה הזו טומנת בחובה אוצר יקר של חיבור להשם ית', חיבור ששומר עליי כיהודי, חיבור שמציל אותי בכל עת ורגע מהיצר האורב לי...'

לפיכך, נפשי בשאלתי – האם אוכל לעבור את הטיפול לבוש בציצית?'

הרופא חך בדעתו לרגע, והשיב: 'כן. עקרונית, אפשר להישאר לבוש בציצית. עליך לדאוג לבגד ציצית חדש וסטריילי, שיישאר כאן במחלקה. אם יהא לך כזה – תוכל לעבור את הטיפול כשאתה לבוש בו', סיים.

הבחור הודה לו בחום, ויצא בצעדים מאוששים מהחדר. 'איזו שמחה', צעדיו כמו ויקדו, 'לא צריך להוריד את הציצית, אפשר להישאר לבוש בציצית גם בעת הטיפול', בישר להוריו בשמחה גלויה, וכמעט ששכח את עצם הבשורה הקשה שבטיפול המסובך...

בשבוע הבא, כצפוי וכפי שנקבע, התייצב הבחור לטיפול הרפואי. הצוות הרפואי עמד בדיבורו, הטיפול ארך כשעתיים, ובכל אותה עת לבש הבחור ציצית ייחודית וסטריילית. כך היה גם בשבועות הבאים, עד ליום שלישי אחד, בו התייצב הבחור לטיפול במועד הקבוע, אך אחות שלא הכירה אותו אמרה כי ככל הידוע לה – עליו להסיר מעליו את הציצית, ולא ידוע לה על אפשרות לעבור את הטיפול עם בגד ציצית סטרילי...

'אם זה אכן חשוב, אאלץ להוריד את הציצית', השיב הבחור באנחה, 'אך לכתחילה הורה הפרופסור כי אין צורך בכך, ואף הורה לי להצטייד מראש בבגד ציצית מיוחד וסטריילי. אני מעדיף מאוד להישאר לבוש בציצית – התואילי להמתין עד שהפרופסור יבוא לכאן כמדי יום, כדי שאוכל לשאול אותו על העניין?'

האחות הסכימה, אך בחוסר רצון מופגן. 'חבל, התור שלך עכשיו, ואם לא תבוא עכשיו, מישהו יתפוס את תורך. ובכלל, עד שהפרופסור יגיע אתה יכול להיות כבר אחרי כל הטיפול, לא חבל לבזבז את כל היום בהמתנה לפרופסור, ואז לחכות לתור חדש, זה לא סחבת מיותרת?'

רוצים לקבל עדכונים מדליקים בכל יום?

הצטרפו לקבוצת הוואטסאפ של הרב דניאל זר שליט"א

להצטרפות הוואטסאפ של הרב דניאל זר שליט"א, פנו למספר 054-240-20-31 לאנשי הקשר ושאלו בוואטסאפ את המילה "הצטרפות"

הצטרפו עכשיו ותקבלו הודעה

יומית לנייד שלכם עם מאון

סרטונים, מאמרים, הלכות,

סיפורים מרתקים ועוד..

פרשת דברים

בתחילת הפרשה נאמר "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב" ופירש"י 'במדבר' הכוונה למה שהיה בערבות מואב שאמרו מי יתן מותנו במדבר. 'בערבה' שחטאו בבעל פעור בשטים בערבות מואב. 'מול סוף' על מה שאמרו אחרי קריעת ים סוף המבלי אין קברים במצרים, וכן כשנסעו מן הים נאמר וימרו על ים בים סוף. 'בין פארן ובין תפל ולבן' על מה שתפלו על המן שהוא לבן ואמרו ונפשנו קצה בלחם הקלוקל וגם על מה שעשו במדבר פארן ע"י המרגלים. 'וחצרות' זו מחלוקת קרח, וכן גם מרים שדיברה לשון הרע על אחיה משה. 'ודי זהב' הוכיח על העגל שעשו בשביל רוב זהב שהיה להם. ע"כ. ויש להבין למה משה רבינו לא שמר על סדר המאורעות כפי הזמן שבו נעשו.

בספר 'מנחת עני' מבאר דאדם החוטא הרי ברור שזו נובע מאיזה טבע רע שלא יכול היה להתגבר

ברורה, כשרצה הקב"ה להביא אותם במהרה אל הארץ, אז הם מרו 'בפארן' בעצת מרגלים, ושוב לא רצו לעלות באמרם 'נתנה ראש ונשובה מצרימה' ושוב אח"כ המרו 'בתופל ולבן' על כך שהקב"ה לא מיהר להביא אותם אל הארץ לאכול מפריה וכמו שנאמר "ותקצר נפש העם בדרך" ואז תפלו על המן שהוא לבן, ואמרו "ונפשינו קצה בלחם הקלוקל" וזה שאמר להם משה 'בין פארן ובין תופל' כלומר ראו מה בין טבעם וחפצם בפארן ובין חפצם וטבעם בתופל ולבן.

וכן גם מה שהמרו "בחצרות ודי זהב" כי בחצרות היתה מחלוקת קרח ואז אמרו "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תנשאו על קהל ה'" ובכך הראו שדעתם כי אין צורך במנהיג לעם ישראל, ולכן לא חפצו במנהיגותו של משה. ומצד שני עשו את העגל משום שאמרו "עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו" והרי אם הם לא צריכים מנהיג למה עשו את העגל ומה שהזכיר קודם חצרות לפני די זהב כדי להגדיל את חטאם בחטא העגל כי אם אתם חושבים שאין צורך במנהיג ואתם יכולים להסתדר בלא הנהגה אז למה עשיתם קודם את העגל ופתאום דוקא חיפשתם מנהיג וזוהי הופך חטא העגל לחטא יותר כבד ומכיון שמכל החטאים זה היה החטא הגדול מכולם לכן מזכירו לבסוף.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קניין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

תורה ויש חשש שיתבטל, וכן לנשים יש להקל באמירת תהילים.

אסור לומר לחברו שלום בתשעה באב ואם הקדימו לו שלום יענה בשפה רפה ובכבוד ראש, ומכל מקום מותר מעיקר הדין לומר בוקר טוב או ערב טוב אולם טוב להחמיר שגם את זה לא לומר, ומותר לשאול את חברו בצום איך הוא מרגיש ואינו נכלל באיסור שאילת שלום.

אסור לצחוק ולנהוג בקלות ראש בתשעה באב, ולכן לא יטייל אדם אפילו לבדו בתשעה באב בעיר כדי שלא יבוא לידי קלות ראש, אולם פשוט שמותר ללכת לצורך בית הכנסת או לקנות דברי מאכל לצורך סעודת הערב.

בליל תשעה באב וביומו עד חצות היום המנהג לשבת על הארץ בבית הכנסת להראות מנהג אבלות על חורבן הבית, ומעיקר הדין מותר לשבת על כסא בביתו והמחמיר לשבת על הארץ תבוא עליו ברכה.

גם מי שאינו נוהג לעשות "תיקון חצות" כל השנה מכל מקום ראוי שלפחות בתשעה באב יעשה תיקון חצות בלילה, ועושים בלילה רק "תיקון רחל". ואותם שנהגו לעשות בבין המצרים בחצות יום תיקון רחל לא יעשו ביום תשעה באב בחצות יום, מכיון שאנו בטוחים בחסדי ה' יתברך שרחמינו להתנחם וכבר אז בחצות יום נולד המשיח.

במוצאי תשעה באב נוהגים לברך "ברכת לבנה", וילבש מנעלי ויטול את שתי ידיו עד סוף הפרק, וטוב שיטעם משהו לפני "ברכת הלבנה".

מוצאי תשעה באב מותר לכבס ולהתרחץ אפילו המים חמים ולהסתפר, אולם המנהג שלא לאכול בשר ולא לשתות יין וכן לא לברך ברכת "שהחיינו" עד מוצאי י' באב (היינו יום אחרי תשעה באב עד הלילה).

הלכות נוספות כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

על יצרו, ומשום כך חטא. אבל עכ"פ עדיין אינו רע במידה כזו שאינו יכול בעתיד להתגבר כי סו"ס מצבו עדיין לא כל כך רע שלא יוכל להתגבר על יצרו. אבל אם אדם חוטא לפעמים בחטא אחד שנבע מתוך טבעו ומזגו האחד ומצד שני הוא חוטא בחטא אחר שנובע מתוך טבע הפוך לגמרי מטבעו הראשון, זה מורה כי מצבו רע ומר וליבו רע ומידותיו מושחתות וזוהי תגדל אשמתו עד מאד. זו היתה התבנית על פיה הוכיח משה רבינו את ישראל, ופתח במה שאמרו בתחילה בצאתם ממצרים 'מי יתן מותנו ביד ה' בשבתנו על סיר הבשר' לומר להם שבזה הראו שטבעם נוטה למלא את תאוות ליבם אף שידעו שבמצרים ימותו מרוב שעבוד. עוד יותר מכך הראו טבע זה 'בערבה' בערבות מואב כשנצמדו לבעל פעור למלא תאוותם בבנות מואב אף שכבר ידעו שכל מה שאירע להם בארבעים שנה שהלכו במדבר כי סוף דבר ה' ינקום בהם ויעניש את עוברי רצונם, מה גם שכבר החל הנגף בעם ואעפ"כ הראו שטוב להם להשיביע תאוותם, למרות שידעו כי עונשם קרוב לבוא. אבל מאידך גיסא הראו טבע הפוך לגמרי כי טוב להם לחיות חיי צער ובלבד שלא למות, וזה הוכח ממה שאמרו בים סוף 'טוב לנו עבוד את מצרים ממותינו במדבר' וזה מה שרמזו להם משה מה שחטאתם 'במדבר ובערבה' הוא 'מול סוף' נגד מה שהמרייתם בים סוף וזוהי המילה 'מול'.

עוד הוכיח אותם על מה שחטאו בהתנגדות 'בין פארן ובין תופל ולבן' כלומר גם כאן יש סתירה

יטול ידינו עד סוף קשרי אצבעותינו אולם אם ידיו התלכלכו רשאי לשטוף את מקום הלכלוך. לא ירחץ פניו אלא לאחר שניגב ידיו במגבת ועדיין ידיו לחות קצת יכול לעבירו על פניו, וכן מי שיש ליפלוף בעיניו ודרכו לרוחצו במים יכול לרחוץ ולהעבירו מעל עיניו כי אין רחיצה זו לשם תענוג. אישה שרוצה לבשל למוצאי הצום מותר לה לרחוץ את המאכלים במים (והמנהג להכין צרכי הסעודה למוצאי הצום רק אחרי חצות יום תשעה באב).

אסור לנעול מנעלי עור אפילו ששם גרבים על הרגל וכן אסור אפילו אם זה מחופה עור, אבל נעליים של גומי או בד ושאר מינים מותר וכן קבקבא שזה מנעל שיש בראשו רצועת עור מותר ללבושו משום שהרצועה נועדה כדי שהנעל תאחז ברגל והיא לא נועדה להגן על הרגל.

ברכת "שעשה לי כל צרכי" יכול לברך בתשעה באב, אף על פי שבתשעה באב אסור בנעילת הסנדל, מכל מקום כיוון שברכה זו נתקנה על מנהג העולם.

אסור לסוך בשמן או משחה אפילו מקצת גופו, אולם מי שיש לו חתכים יכול לסוך כי זו אינה סיכה של תענוג.

אסור ללמוד תורה בתשעה באב משום שהתורה משמחת לב האדם כדכתיב "פקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהילים י"ט פס' ט') וכן אסור ללמוד משנה וגמרא והלכה, אולם מצוות חיוב לימוד תורה נוהגת גם בתשעה באב ולכן ילמד בדברים המותרים שהם דברים הרעים כגון: ספר איוב, דברים הרעים בספר ירמיה, מדרש איכה (וידלג על קטעי הנחמה שיש שם) הלכות אבלות נידוי וחרם, גמרא מסכת גיטין דף נה' עמוד ב' בסוף עד דף נח' עמוד א' שעוסקת בעניני החורבן, וכן ספרי מוסר המעוררים את ליבו של האדם בתשובה.

אין לקרוא תהילים בתשעה באב שגם תהילים הם משמחי לב, ומכל מקום אם זה דרך בקשה ותפילה על חולה מותר וכן יש להקל למי שאינו בקי ללמוד

הלכות צום תשעה באב

במשנה במסכת תענית (דף כו עמוד ב') כתוב שבתשעה באב ארעו חמישה דברים:

1. נחרב בית המקדש הראשון.
2. נחרב בית המקדש השני.
3. נגזר על עם ישראל שיצאו ממצרים מגיל 20 שנה ועד 60 שנה שלא להיכנס לארץ ישראל.
4. העיר ביתר שהייתה עיר גדולה בארץ ישראל נפלה בידי הרומאים ונהרגו רבבות מעם ישראל.
5. טורנוסרופוס הרשע חרש את ההיכל וסביבו.

וביום זה חז"ל קבעו חמישה עינים:

1. אסור לאכול.
2. אסור לשתות.
3. אסור להתרחץ.
4. אסור לסוך את הגוף בשמן או במשחה.
5. אסור לנעול נעליים של עור.

כל האיסורים הללו נוהגים מתחילת הצום ועד סופו (מליל ט' באב משקיעת החמה ועד צאת הכוכבים של ט' באב) ואיסורים אלו נוהגים בין באנשים בין בנשים.

אסור לרחוץ גופו בין במים חמים בין במים צוננים אפילו מקצת גופו (כגון ידיו או רגליו), ואסור אפילו להושיט את אצבעו במים, ואולם כל מה שאסרו חז"ל זהו דווקא ברחיצה של תענוג אבל אם ידיו מלוכלכות בבובין או בדם שנטף ממנו מותר לו לרוחצו כיוון שאינה רחיצה של תענוג.

בבוקר שאדם קם מהשינה יטול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו ויטול שלוש פעמים לסירוגין ויברך על נטילת ידים, וכן אם יצא מבית הכסא ועשה צרכיו

מאוד להניח שאדם יבצע פעולה שתנגוד את טובתו האישית. גם אנשים חדורי אידיאלים המוכנים לעבוד קשה, לסבול ואף להפסיד למען מטרות ציבוריות, עזרה לנזקקים, שמירה על איכות הסביבה או הצלת הקרנפים בג'ונגל - גם הם אינם שונים במהותם. השוני הוא במסלול: כל אדם בוחר לעצמו מהי טובתו ומהם רצונותיו ולפי זה יפעל.

אם נרצה לשכנע את הבוס להעלות את המשכורת, אם נרצה להסביר לבן/בת הזוג שלנו מהם צרכינו מהנישואין, להטות את דעת השכנים שיחשבו כמונו בהחלטת התמ"א או לשכנע את הילדים לאכול אוכל בריא, אין טעם שנשים בחכה את מה שאנחנו אוהבים ואת מה שיעשה לנו טוב. הרבה יותר יעיל וחכם להראות לבוס את הרווח שלו מהעלאת המשכורת - הוא ירוויח עובד מסור יותר ואכפתי יותר כך שתפוקת העבודה תבלוט יותר מהעלאת השכר.

כשנדע לזהות את מאוויי העומד מולנו ולעורר אותם, נגיע אל היעד. הסוד הגדול לחיים מאושרים המומחיות 'להיכנס לראש' של האחר היא מתכון בריא לגוף ולנפש.

"כל הכעס, כל השנאה, המריבות והקטטות באים משום שכל אחד רואה את עצמו במבט שונה וממאן לראות את עצמו בעיני חברו". (מכתב מאלהו, חלק ד' עמ' 243) קל מאוד להתרגז על המוכרן חסר הסבלנות ללקוחות, ומאידך גיסא קל מאוד להבין עד כמה קשה לשמור על סבלנות במצב של לחץ לקוחות.

אפשר בקלות לאבד חברות של שנים בגלל חבר קרוב ששכח להזמין אותנו, אך במחשבה שנייה אפשר לנסות לזכור את טרדותיו, קשיי הפרנסה ועול המשפחה שלו ובכך למתן את הביקורת על החבר.

המוח שלנו חושב, מקטלג ומפרשן לפי הדרך שבה הרגלנו אותו לחשוב. אם נתמיד לחשוב חיובי, לגלות עניין אמיתי בסובבים אותנו ולזהות צרכים של אחרים - נרבה אוהבים וחברים, דעתנו תהיה מקובלת, נימנע מכעס ומדון ונחיה חיים מאושרים.

הרב יהודה שמעוני מגיד שיעור בישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

מה הדגים אוהבים לאכול?

"בכל קיץ אני נוסע למדינת מיין שבצפון-מזרח ארצות הברית כדי לעסוק בדיג. אישית, אני אוהב ביותר תותי שדה בשמנת, אולם מסיבה מוזרה כלשהי הדגים מעדיפים דווקא תולעים. וכך, כאשר אני יוצא לדיג, אני חושב על רצונותיי שלי אלא על מה שהדגים רוצים, ואני תולה בקרס שלי תות ושמנת. למעשה, אני תולה תולעת או חרגול על הקרס אל מול פני הדג ואומר לו: 'האם לא היית רוצה לטעום ממעדן זה?' כאשר אתה דג בני אדם, מדוע שלא תעשה שימוש באותו שכל ישר?" (כיצד לרכוש ידידים והשפעה, עמ' 55. דייל קרנגי)

כל פעולה וכל צעד שעשינו בחיינו, עשינו כי רצינו לעשות זאת. ורצינו לעשות כי חשבנו שהדבר ייטיב עמנו ועם מהלך חיינו. כל פעולה - מגירוד קל בגב ועד מעבר דירה לעיר אחרת, מקניית קיסם ועד רכישת קרקע במנהטן - נועדה לשרת את המטרה: חיים טובים ומהנים יותר. אין סיבה לחשוב ששאר האנשים בעולם פועלים ממניע שונה. קשה

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך מוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה
בראשות

הרה"ק **דניאל זר שליט"א**

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים וממוזגים,

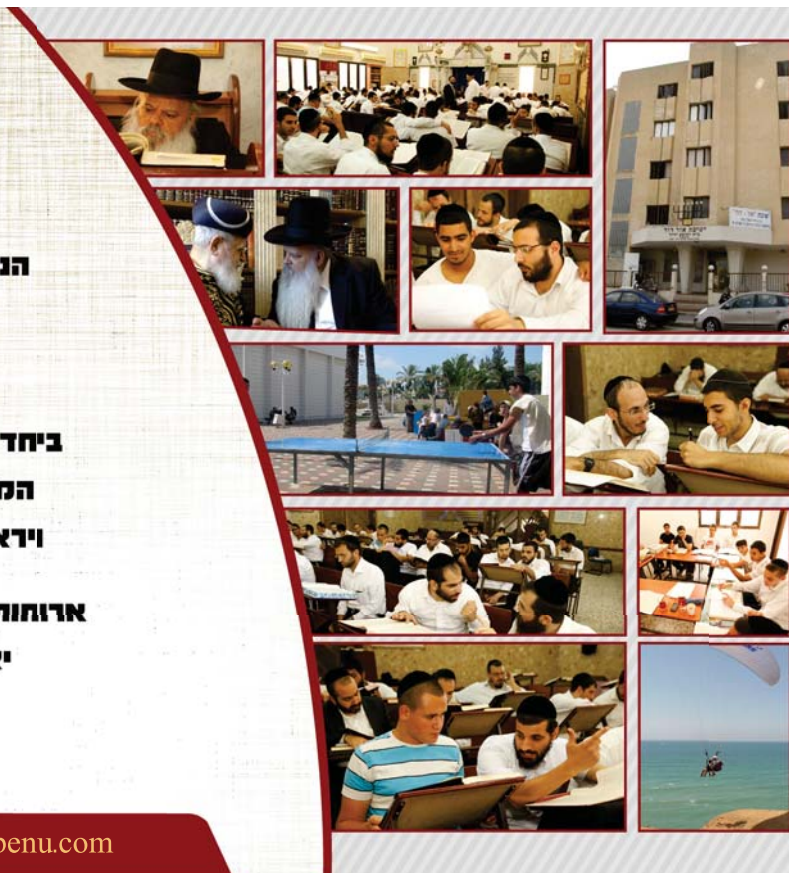
יציאה לטיולים ובריכות, מחנה קיץ ועוד.

03-5701212

המכבים 108 בני ברק

info@rabenu.com

רוצים להקדיש את העלון להצלחה, לרפואה או לע"נ?
התקשרו עכשיו לטל' 054-240-20-31 או למשרדי הישיבה 03-5701212

ישיבת אור דוד, רחוב המכבים 108 בני ברק // ת.ד. 875 // אתר אינטרנט: www.Rabenu.com